

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 376.

95de Møde.

Mandagen den 10de Juni
(Fortf.)

Da ingen Flere begjærede Ordet, skred man til Afstemning, hvorved

1) Nr. 19. Udvalgets Forslag: At de Ord „saavelsoin Bartpenge“ udgaae, vedtoges med 63 mod 2 Stemmer.

2) Nr. 20. Bregendahls og Schacks Forslag til Nr. 2: At foran „modtager“ sættes „uden Kongens Tilladelse“ vedtoges med 44 mod 17 Stemmer.

3) Nr. 21. Udvalgets Forslag: At efter „naar han tager Ophold i Udlandet“ tilføies „uden Kongens Samtykke“ vedtoges med 57 mod 11 Stemmer.

4) Nr. 22. Bregendahls og Schacks Forslag: At til Nr. 4 føies: „uden senere at kunne bevise lovlig Forhindring“ vedtoges med 44 mod 14 Stemmer.

5) Nr. 23. Bregendahls og Schacks Forslag: At „gjøre sig skyldig“ forandres til „ved Dom kendes skyldig“ vedtoges eenstemmigt med 56 Stemmer.

6) § 8, efter de stedfundne Afstemninger, saalydende:

„Pension ophører:

- 1) ganske eller forholdsvis, naar den Vedkommende igjen ansættes med Gage;
- 2) naar han uden Kongens Tilladelse modtager fremmed Tjeneste;
- 3) naar han tager Ophold i Udlandet uden Kongens Samtykke;
- 4) naar han i 3 Aar ikke har høvet samme, uden senere at kunne bevise lovlig Forhindring;
- 5) naar han ved Dom kendes skyldig i et saadant Forhold, som, medens han var i Embede, vilde have haft dettes Forbrydelse tilfølge, eller naar han overbevises

inden sin Afsted at have gjort sig skyldig i et saadant Forhold.“

vedtoges eenstemmigt med 60 Stemmer.

Derefter gik man over til Forhandlingen af § 9, hvortil Afstemningslisten indeholdt følgende:

25) Monrads Forslag:

Efter „det 65de Aar,“ indskydes: „eller i fem Aar uafbrudt har staaet paa Bartpenge.“

26) Paragraphen.

Udføreren: Udvalget har foreslaaet, at § 9 skulde udgaae. Det er en Paragraph, som handler om den Maade, hvorpaa Bartpenge skulde behandles, naar der bliver Spørgsmaal om, at Bartpenge skulle gaae over til at blive Pension, og Motivet til Udvalgets Forslag er, at man antog det for rettest, at denne Lov i det Hele udelukkede Bestemmelsen om Bartpenge. Det er imidlertid dog vistnok nogen Tvivl underkastet, hvorvidt Udvalget heri har høvt fuldkommen Ret; thi, hvorvel man kan være enig i, at almindelige Bestemmelser om Bartpenge ikke bør findes i Pensionsloven, saa følger deraf dog ikke ganske, at Bestemmelsen om, hvorledes Bartpenge skulle gaae over til Pension, aldeles kan undværes i Pensionsloven. Jeg kan derfor ikke nægte, at jeg ved i de senere Dage, at overveie dette Spørgsmaal noget nøiere, er bleven noget tvivlsom i denne Henseende, og jeg kan med Hensyn til flere Medlemmer af Udvalget sige det Samme. Betydningen af Udvalgets Indstilling maa derfor meget afhænge af de nærmere Oplysninger, som kunne gives med Hensyn til, hvorledes en saadan Paragraph skulde være at affatte. Der er nu endeel Embedsmænd, som virkelig staae paa Bartpenge. Hvorledes disse Embedsmænd skulle behandles, naar der er Spørgsmaal om Pension, er et Spørgsmaal, som virkelig har sin Betydning i en Pensionslov. Jeg maa tilstaae, at jeg, saaledes som § 9 staaer i Udkastet, ikke kan antage